

gite & ululate : quia non est aversa ira furoris Domini à nobis.

9. Et erit in die illa , dicit Dominus: Peribit cor regis , & cor principum : & obstupefacent fæcerdotes , & prophæta consternabuntur.

10. Et dixi : Heu , heu , heu Domine Deus , ergo decepisti populum istum & Ierusalem , dicens : Pax erit vobis : & ecce pervenit gladius usque ad animam ?

11. In tempore illo dicetur populo huic & Ierusalem : Ventus urens in viis , quæ sunt in deferto viae populi mei , non ad ventilandum , & ad purgandum.

12. Spiritus plenus ex his veniet mihi: & nunc ego loquar iudicia mea cum eis.

13. Ecce quasi nubes ascendet , & quasi tempestas currus eius : velociores aquilis equi illius : vñ nobis quoniam vastati sumus.

14. Lava à malitia cor tuum Ierusalem , ut salva fias : usquequo morabuntur in te cogitationes noxiæ ?

15. Vox enim annunciantis à Dan , & nomen facientis idolum de monte Ephraim.

16. Dicite gentibus : Ecce auditum est in Ierusalem custodes venire de terra longinqua , & dare super civitates Iuda vocem suam.

17. Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro : quia me ad iracundiam provocavit , dicit Dominus.

* Sap. 1.3. & 5. 18. * Via tua , & cogitationes tuae fecerunt hæc tibi : ita malitia tua , quia amara , quia tetigit cor tuum.

19. Ventrem meum , ventrem meum doleo , sensus cordis mei turbati sunt in me : non tacebo , quoniam vocem būccinæ audivit anima mea , clamorem prælij.

20. Contrito super contritionem vocata est , & vastata est omnis terra : repente vastata sunt tabernacula mea , subito pellentes meæ.

21. Usquequo videbo fugientem , audiām vocem būccinæ ?

22. Quia stultus populus meus me non cognovit : filii insipientes sunt , & videres : sapientes sunt ut faciant mala , bene autem facere nescierunt.

23. Aspexi terram , & ecce vacua erat , & nihil : & calos , & non erat lux in eis.

24. Vidi montes , & ecce movebantur : & omnes colles conturbati sunt.

25. Intuitus sum , & non erat homo: & omne volatile cali recessit.

26. Aspexi , & ecce Carmelus desertus : & omnes urbes eius destructæ sunt à facie

Domini , & à facie iræ furoris eius.

27. Hæc enim dicit Dominus : Deserta erit omnis terra , sed tamen consummatiōnem non faciam.

28. Lugebit terra , & mœrebunt cali desuper : èd quod locutus sum , cogitavi , & non pœnituit me , nec aversus sum ab eo.

29. A voce equitis , & mittentis sagittam fugit omnis civitas : ingrediuntur ardua , & ascenderunt rupes : universæ urbes derelictæ sunt , & non habitat in eis homo.

30. Tu autem vastata quid facies ? cùm vestieris te coccino , cùm ornata fueris monili aureo , & pinxeris stibio oculos tuos , frustrâ componeris : contempserunt te amatores tui , animam tuam quærerent.

31. Vocem enim quasi parturientis audivi , angustias ut puerperæ : Vox filiæ Sion intermortientis , expandentisque manus suas : vñ mihi , quia defecit anima mea propter imperfectos.

C A P U T V .

Dominus in Ierusalem querit virum iustum , ut illi misereatur ; sed tam plebs quam optimates in pravitatibus suis & idolatria induerati sunt & effusi , idèo comminatur eis vastationem ab extraneo populo , èd quod caci & surdi facti sint , non tamen usque ad consummatiōnem.

1. Circuite vias Ierusalem , & aspice , & considerate , & quærerite in plateis eius , an inveniatis virum facientem iudicium , & quærerentem fidem : & propitius ero ei.

2. Quod si etiam Vivit Dominus , dixerint : & hoc falsò iurabunt.

3. Domine oculi tui respiciunt fidem : percusisti eos , & non doluerunt : attrististi eos , & renuerunt accipere disciplinam : indueraverunt facies suas supra petram , & noluerunt reverti.

4. Ego autem dixi : Forstitan pauperes sunt & stulti , ignorantes viam Domini , iudicium Dei sui.

5. Ibo igitur ad optimates , & loquar eis : ipsi enim cognoverunt viam Domini , iudicium Dei sui . & ecce magis hi simul confregerunt iugum , ruperunt vincula.

6. Idcirco percusit eos leo de silva , lopus ad vesperam vastavit eos , pardus vigilans super civitates eorum : omnis , qui egressus fuerit ex eis , capietur : quia multiplicatae sunt prævaricationes eorum , confortatae sunt aversiones eorum.

7. Su-

7. Super quo propitius tibi esse potero ? filii tui dereliquerunt me , & iurant in his , qui non sunt dii : saturavi eos , & mœchati sunt , & in domo meretricis luxuriabantur.

8. Equi amatores , & emissari facti sunt : * Exech. 22. II.

* Unusquisque ad uxorem proximi sui hinniebat.

9. Numquid super his non visitabo ? dicit Dominus ? & in gente tali non ulceretur anima mea ?

10. Ascendite muros eius , & dissipate , consummatiōnem autem nolite facere : auferite propagines eius , quia non sunt Domini.

11. Prævaricatione enim prævaricata est in me domus Israël , & domus Iuda , ait Dominus.

12. Negaverunt Dominum , & dixerunt : Non est ipse : neque veniet super nos malum : gladium & famem non videbimus.

13. Prophetæ fuerunt in ventum locuti , & responsum non fuit in eis : hæc ergo evenient illis.

14. Hæc dicit Dominus Deus exercituum : Quia locuti es in verbum istud : ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem , & populum istum in ligna , & vorabit eos.

15. Ecce ego adducam super vos gentem de longinquō domus Israël , ait Dominus : gentem robustam , gentem antiquam , gentem , cuius ignorabis linguam , nec intelliges quid loquatur.

16. Pharetra eius quasi sepulchrum patens , universi fortes.

17. Et cōmedet segetes tuas , & panem tuum : devorabit filios tuos , & filias tuas : cōmedet gregem tuum , & armenta tua : cōmedet vineam tuam & sicum tuam : & conteret urbes munitas tuas , in quibus tu habes fiduciam , gladio.

18. Verumtamen in diebus illis , ait Dominus , non faciam vos in consummatiōnem.

* Infr. 16. 19. * Quod si dixeritis : Quare fecit nobis Dominus Deus noster hæc omnia ? dices ad eos : Sicut dereliquisti me , & servisti Deo alieno in terra vestra , sic servietis alienis in terra non vestra.

20. Annunciate hoc domui Iacob , & auditum facite in Iuda , dicentes :

21. Audi popule stulte , qui non habes cor : qui habentes oculos non videtis : & aures , & non auditis.

22. Me ergo non timebitis , ait Dominus : & à facie mea non dolebitis ? Qui

posui arenam terminum mari , præceptum sempiternum , quod non præteribit : & commovebuntur , & non poterunt : & intumescunt fluctus eius , & non transibunt illud:

23. populo autem huic factum est cor incredulum & exasperans , recesserunt & abiérunt.

24. Et non dixerunt in corde suo : Metuamus Dominum Deum nostrum , qui dat nobis pluviam temporaneam & serotinam in tempore suo : plenitudinem annuæ mæsis custodiētem nobis.

25. Iniquitates vestre declinaverunt hæc : & peccata vestra prohibuerunt bonum à vobis:

26. quia inventi sunt in populo meo impíi insidiantes quasi aúcupes , laqueos ponentes , & pédicas ad capiendo viros.

27. Sicut decipula plena avibus , sic dominus eorum plena dolo : ideo magnificati sunt & ditati.

28. Incessati sunt & impinguati : & præterierunt sermones meos pessimè . * Isaie 1. 23. Zachar. 7. 10.

29. Numquid super his non visitabo , dicit Dominus ? aut super gentem huiuscmodi non ulceretur anima mea ?

30. Stupor & mirabilia facta sunt in terra:

31. prophetæ prophetabant mendacium , & fæcerdotes applaudebant manibus suis : & populus meus dilexit talia : quid igitur fieri in novissimo eius ?

C A P U T VI .

Prædictur calamitas ac vastitas Ierosolymorum ab Assyriis , èd quod contempserint legem Domini , nec audire voluerint increpationes ; sed omnes , & potissimum primates , prophetæ ac fæcerdotes avaricie ac dolo studierint ; ideoque & ipsos

& eorum sacrificia Deus abjicit : iubet ergo Prophetæ eos lugere , quoniam purgari conflatorio non potuerunt.

1. Confortamini filii Beniamin in meo Ierusalem , & in Theœua clangite būccinæ , & super Bethacarem levate vexillum : quia malum visum est ab Aquilone , & contritio magna.

2. Speciosa & delicata assimilavi filiam Sion.

3. Ad eam venient pastores , & greges Qqq 2 co-

IEREMIAS.

eorum: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pafcat unusquisque eos, qui sub manu sua sunt.

4. Sanctificate super eam bellum: conſurgite, & ascendamus in meridie: vñ nobis, quia declinavit dies, quia longiores factæ sunt umbræ vespri.

5. Surgite, & ascendamus in nocte, & dissipemus domos eius.

6. Quia hæc dicit Dominus exercituum: Cædite lignum eius, & fundite circa Ierusalem aggerem: hæc est civitas visitationis, omnis calumnia in medio eius.

7. Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas & vastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas & plaga.

8. Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea à te, ne forte ponam te deſertam terram inhabitabilem.

9. Hæc dicit Dominus exercituum: Usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israël: converte manum tuam quasi vendemitor ad cartallum.

10. Cui loquar? & quem contestabor ut audiat? ecce incircumsisa aures eorum, & audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipient illud.

11. Ideco furore Domini plenus sum, laboravi sustinens: effunde super parvulum foris, & super consilium iuvenum simul: vir enim cum muliere capiatur, senex cum pleno dierum.

12. Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & uxores pariter: quia extenda manum meam super habitantes terram, dicit Dominus.

13. * A minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student: & à propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum.

14. Et curabant contritionem filia populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax: & non erat pax.

15. Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt. quam ob rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis sua corrident, dicit Dominus.

16. Hæc dicit Dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: & invenietis refrigerium animabus vestris. Et dixerunt: Non ambulabimus.

17. Et constitui super vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixerunt: Non audiemus.

* Isa. 56.
11.
Infr. 8.10.

* Matth.
11. 29.

18. Ideo audite Gentes, & cognoscet congregatio, quanta ego faciam eis.

19. Audi terra: Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum eius: quia verba mea non audierunt, & legem meam proiecserunt.

20. * Ut quid mihi thus de Saba affertis, & calamum suave olement de terra longinqua? holocausta vestra non sunt accepta, & victimæ vestrae non placuerunt mihi.

21. Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruerint in eis patres & filii simul, vicinus, & proximus peribunt.

22. Hæc dicit Dominus: Ecce populus venit de terra Aquilonis, & gens magna consurget à finibus terræ.

23. Sagittam & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. vox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælium, adversum te filia Sion.

24. Audivimus famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientes.

25. Nolite exire ad agros, & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici pavor in circuitu.

26. Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere cinere: luctum unigeniti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos.

27. Probato rem dedi te in populo meo robustum: & scies, & probabis viam eorum.

28. Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter, as & ferrum: universi corrupti sunt.

29. Defecit sustatorium, in igne consumptum est plumbum, frustra conflavit conflat: malitia enim eorum non sunt consumpta.

30. Argentum reprobum vocates eos, quia Dominus proiecit illos.

CAPUT VII.

Quod frustra confidant in templo, pessima perperrantes, & prophetas audire nolentes, sicut & patres eorum: quapropter denunciat templum abiciendum, & terram Iuda redigendam in solitudinem; nec profuturam orationem Ieremia pro illis, nec oblata ab eis sacrificia, propter excelsa Topheth in valle filij Ennom, & multiplices ipsorum malitias.

Verbū, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens:

F E R. S.
P O S T
D O M. 3.
2. Sta QUADR.

2. Sta in porta domus Domini, & praedica ibi verbum istud, & dic: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, ut adoretis Dominum.

3. Hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: * Bonas facite vias vestras, & studia vestra: & habitabo vobiscum in loco isto.

4. Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est.

5. Quoniam si bene direxeritis vias vestras, & studia vestra: si feceritis iudicium inter virum & proximum eius,

6. advenæ, & pupillo, & viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismetipis:

7. habitabo vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi patribus vestris à sæculo & usque in sæculum.

8. Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt vobis:

9. furari, occidere, adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos, quos ignoratis.

10. Et venistis, & stetistis coram me in domo hac, in qua invocatum est nomen meum, & dixistis: Liberati sumus eò quid fecerimus omnes abominationes istas.

* Matth. 21. 13.
Marc. 11.
17.
Luc. 19.
46.

11. * Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris? ego, ego sum: ego vidi, dicit Dominus.

12. Ite ad locum meum in Silo, ubi habitat nomen meum à principio: & videte quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israël:

13. & nunc, quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus: & locutus sum ad vos manè consurgens, & loquens, & non audistis: * & vocavi vos, & non respondistis:

* Prov. 1. 24.
Isa. 65. 12.
* 1. Reg. 4.
2. & 10.

14. * Faciam domui huic, in qua invocatum est nomen meum, & in qua vos habetis fiduciam: & loco, quem dedi vobis & patribus vestris, sicut feci Silo.

15. Et projiciam vos à facie mea, sicut projecit omnes fratres vestros, universum femen Ephraïm.

* Infr. 11.
14. & 14.
11.

16. * Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumas pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi: quia non exaudiam te.

17. Nonne vides quid isti faciunt in ci-

vitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem?

18. Filii colligunt ligna, & patres succendunt ignem, & mulieres conspergunt adipem, ut faciant placetas regina cœli, & libent diis alienis, & me ad iracundiam provocent.

19. Numquid me ad iracundiam provocant, dicit Dominus? nonne semetipos in confusionem vultus sui?

20. Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce furor meus, & indignatio mea conflatur super locum istum, super viros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terræ, & succendetur, & non extinguetur.

21. Hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: Holocausta vestra addite victimis vestris, & comedite carnes.

22. Quia non sum locutus cum patribus vestris, & non præcepi eis in die, qua eduxi eos de Terra Ægypti, de verbo holocaustatum, & victimarum.

23. Sed hoc verbum præcepi eis, dicens: Audite vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi populus: & ambulate in omni via, quam mandavi vobis, ut bene fit vobis.

24. Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam: sed abierunt in voluntibus, & in pravitate cordis sui mali: factique sunt retrorsum & non in ante,

25. à die qua egressi sunt patres eorum de Terra Ægypti, usque ad diem hanc. Et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem, consurgens diluculo, & mittens.

26. Et non audierunt me, nec inclinaverunt aurem suam: sed induraverunt cervicem suam: * & peius operati sunt, * Infr. 16.

27. Et loquaris ad eos omnia verba hæc, & non audient te: & vocabis eos, & non respondebunt tibi.

28. Et dices ad eos: Hæc est gens, quæ non audit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam: periit fides, & ablata est de ore eorum.

29. Tonde capillum tuum, & projice, & sume in directum planctum: quia projecit Dominus, & reliquit generationem furoris sui.

30. quia fecerunt filii Iuda malum in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt offendicula sua in domo, in qua invocatum est nomen meum, ut polluerent eam: 31. & ædificaverunt excelsa Topheth, quæ est in valle filij Ennom: ut incen-

QQQ 3 de-